

Cases: Extra informatie doelgroep JeugdzorgPlus

Casus 1 : Mama Marloes heeft mij het vertrouwen gegeven hulp te accepteren

Bron: Jaarverslag 2020 Nidos

Yesser (niet de echte naam), bijna 17jaar, op z'n 12e van Marokko naar Europa gekomen.

"Ik wist niet dat ik hieruit kon komen. Ik dacht dat de straat mijn leven zou blijven. Maar ik heb de kans de andere kant op te gaan. En dat wil ik echt en dat kan ik echt. Daarom wil ik mijn verhaal vertellen, voor andere jongens. Dat er hoop is, dat het echt anders kan. Europa is niet het paradijs, maar je kan met de hulp van de juiste mensen verder. De achterdocht is voorbij, hoewel ik niet iedereen vertrouw, maar dat hoeft ook niet."

Yesser is in het begin nog wat voorzichtig, zijn ogen verborgen achter de klep van z'n petje. Dan gaat het petje af en komen de woorden. Over z'n psychoses, de chaos in zijn hoofd. De enorme hoeveelheden drugs en alcohol. De angst. Geronseeld worden om mobieltjes te stelen in disco's en naar België om te ruilen voor drugs. Overleven op straat: mishandeling, misbruik, afpersing. Geen hoop, geen perspectief, de groepsdruk is de baas. Je moet meedoen. Weggaan is zinloos, ze weten je overal te traceren. Op stations, in kraakpanden, in vervallen huizen. In Frankrijk, Italië, België, Nederland. Overall is de ellende, er is geen vangnet. Niemand helpt je. Voor de politie in Parijs ben je die zwerfjongere, die moet wegwezen. En het wordt steeds erger en dan nog erger. Op elke plek ontmoet je de verkeerde mensen en word je meegezogen in de verkeerde dingen. "Je vraagt om hulp, ze willen dat je meedoet. Dat is hun hulp."

Mijn ouders hadden de keuze voor me gemaakt, ik geloofde ze

"Ik heb spijt van mijn slechte dossiers. Ik ben gekomen met een droom, niet om overlast te veroorzaken. Ik had een heel ander beeld van Europa. Alles was nieuw, alles viel tegen. De mensen, de taal. Heb alles zelf moeten regelen. Ik kon wel terecht in de opvang voor zwerfjongeren en daklozen. Voor eten, bed en bad. Maar hulp kreeg ik niet. Mijn ouders dachten dat ik in Europa de kans had op een beter leven, ze hebben de keuze voor mij gemaakt. Ik geloofde ze. M'n ouders zijn geschrokken, mijn kleine broertje laten ze niet naar Europa gaan. Ik heb me op straat zo onveilig gevoeld. Soms werd ik ergens wakker, in België bijvoorbeeld, en wist ik niet hoe ik er was gekomen. Ik heb zoveel gebruikt om me te verdoven: cocaïne, heroïne, MDMA, wodka. Ook pillen tegen epilepsie, die gaven mij lef om te stelen. En die chaos in mijn hoofd werd steeds groter. Maar terug naar Marokko wilde ik ook niet, ik heb daar niets. Mijn ouders zijn drugsgebruikers."

Wanneer hij na allerlei omzwervingen bij [PON](#) terecht komt, is er de aandacht voor hem die hij nodig heeft. Het vertrouwen is er nog niet. Yesser is kwetsbaar en gevoelig voor psychoses en gaat van incident naar incident. In juni 2020 vertrekt Yesser. met onbekende bestemming. "Ik ging van de ene plek naar de andere. Moest in elk land opnieuw beginnen. Met steeds weer de verkeerde mensen. Mama Marloes (jeugdbeschermer Nidos) bleef contact met me houden, vragen hoe het met me gaat. Van haar mag ik fouten maken. Ze wijst me niet af. Dat contact heeft me gered. Toen dacht ik, nu moet ik terug naar Mama Marloes." Vijf maanden later, begin december 2020, staat Yesser. opnieuw op de stoep met de vraag om hulp. Zijn welzijn is extreem achteruit gegaan. De vraag naar middelen is constant aanwezig en Yesser. heeft psychotische kenmerken en waanbeelden. Om zijn veiligheid te waarborgen en de juiste hulp op een veilige plek in te schakelen, is een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp aangevraagd. Marloes (jeugdbeschermer), de crisisinterventie functionaris en gedragswetenschapper bezoeken hem verschillende keren per week. Van de drugs is hij nu af. Wel slikt hij medicatie tegen zijn psychoses. "Eerst wilde ik dat niet, bang om verslaafd te worden." Hij is nu aan het afbouwen, het gaat goed.

Ik wil nooit meer naar de straat terug

En ja, Yesser heeft een duidelijk doel voor ogen, hij straalt: "Ik wil websites leren bouwen en foto's leren bewerken. Ik besef dat ik nog ruim een jaar heb om hieraan te werken. Ik wil die kans pakken. Soms lokt de straat in mijn gedachten, maar ik wil nooit meer naar de straat terug. De aandacht en de kansen die ik hier krijg, en ook de hulp, die heb ik in al die andere landen niet ervaren. Ik ben echt veranderd. Ik ben mijn voogd zo dankbaar, ze heeft mij moreel gesteund en dat geeft mij kracht."

Casus 2:

X is een jongen van 16 jaar en is met zijn familie opgegroeid in Syrië. Samen met zijn familie is hij naar Irak gevlucht, waar hij vijf jaar heeft verbleven. Vervolgens reisde hij met zijn familie via Turkije door naar Griekenland. Zijn familie verblijft in Griekenland onder moeilijke omstandigheden. Voor een betere toekomst hebben X en zijn zus de oversteek naar Nederland gemaakt. X maakt zich zorgen om zijn familie en ervaart veel druk om gezinshereniging mogelijk te maken.

X heeft in Griekenland verschillende psychotische klachten gehad en was verslaafd. Onduidelijk is aan welk middel. Hij is hiervoor opgenomen geweest in een ziekenhuis waar hij naar eigen zeggen een heftige detox gehad heeft. Zijn psychische weerstand lijkt nog steeds erg laag te zijn.

X is regelmatig onder invloed, hij rookt marihuana en drinkt alcohol. Hij geeft dit ook toe en doet dit openlijk. Hij heeft vaak rode ogen, wankelt op zijn voeten en zijn spraak is soms niet te volgen.

X slaapt slecht, mogelijk maar 2 uur per nacht.

In emotie doet X suïcide-uitingen en probeert hij zaken af te dwingen. Na een tijdelijke time-out op een andere locatie is hij gestart met automutilatie en is hij weggelopen, waarna hij een dag later is teruggevonden door de politie.

Bij terugkomst vonden er meerdere incidenten plaats: hij heeft een bewoner fysiek aangevallen, omstanders bedreigd waarbij hij met een mes stond te zwaaien, hij heeft een suïcide-uiting gedaan en heeft geprobeerd politiemensen een kopstoot te geven bij zijn arrestatie. Hij is meegenomen door de politie en is hier een nacht gebleven. De crisisdienst is erbij betrokken, maar zij zagen geen nood om hem op te nemen. Bij terugkomst op locatie wilde hij nog wel in gesprek met mentoren en was hij benaderbaar.

Korte tijd later is hij weer betrokken bij incidenten: hij heeft een COA-medewerker met de dood bedreigd en een vechtpartij met een medebewoner gehad waarbij messen in het spel waren.

In de periode daarna zijn er dagelijks incidenten waarbij hij COA-personeel bedreigd, COA-eigendom vernield en hij verbaal en fysiek agressief is naar personeel en medebewoners.

X lijkt regelmatig onder invloed te zijn (rode ogen, staat niet stevig op zijn benen etc.). Hij zegt zelf dat hij marihuana rookt en alcohol drinkt. X vraagt vaak om de politie. Hij denkt dat het helpt om een week in isolatie gezet te worden zodat hij kan afkicken van alcohol en drugs.

Beschermende factoren	- Intelligentie: gemiddeld - Groot overlevingsinstinct - Zijn eenpersoonskamer - Muziek - Mobiel - Roken van sigaretten - Contact met landgenoten
Risico-factoren	- Jonge leeftijd - Drugsgebruik en alcoholmisbruik - Psychische klachten - Negatieve gedachten - Automutilatie - Slaapgebrek - Beperkte emotie regulatie en frustratietolerantie - Gevoel hebben dat Nederland tegen hem is - Treedt snel in conflict - Argwanend in contact richting Nidos/COA - Slecht contact met zus

	- Dwingend in contact - Jongere gaat structureel niet naar school - Sancties lijken geen effect te hebben
--	---